

[Johannes Hansen.]

lovsudvalg en Grundskyldsattest for dergennem at kunne konstatere, om Prisen paa den købte Jord er passende, men det er nu ikke altid, man kan tage den fastsatte Grundskyld til Maalestok. Det er selvfølgelig en bedre Maalestok end den gamle Hartkornsbetegnelse, som i hvert Fald for Jyllands Vedkommende absolut ikke passer. Der er mange Steder, i hvert Fald oppe i det nordlige Jylland og i Vestjylland, hvor disse Hartkornsbetegnelser er fuldstændig misvisende. Ikke des mindre har vi i Amtskommissionen været udsat for, at Jordlovsudvalget tager et endog ret stort Hensyn til disse Takster, og det mener jeg er fuldstændig forkert. Jeg mener derfor, at det er absolut værd at tage Tanken om en ny Bonitering op til Overvejelse. Det er jo ikke saaledes, at det altid er paa den bedste Jord, der avles de bedste Afgrøder. I mangfoldige Tilfælde kan en Landmand, som er i Besiddelse af stor Dygtighed, fremtvinge en ret stor Afgrøde paa en ret karrig Jord, men det er ganske naturligt, at det koster betydeligt mere baade af Arbejde og Kapital at frembringe en god Afgrøde paa karrig Jord end paa bedre Jord. Jeg synes i Virkeligheden ikke, at der er nogen som helst Grund til, at den Mand, der arbejder med en daarligere Jord, skal betale en større Afgift, og det vil han jo i de allerfleste Tilfælde komme til, fordi der i det store og hele bliver taget Hensyn til, hvordan Ejendommen ser ud, og det vil saa medføre, at den Mand, der passer sin Ejendom bedre, end en anden gør, er udsat for at komme til at betale en højere Skat. Nu er det jo ikke paa nogen Maade min Mening at ville sige, at de, der arbejder med den gode Jord, ikke skulde passe deres Jord godt, selvfølgelig gør de det, men det er alligevel en Kendsgerning, at man i mangfoldige Tilfælde har set Folk, der paa et ret karrigt Stykke Jord har haft en bedre Afgrøde end den Mand, der har siddet med et betydeligt bedre Stykke Jord. Jeg vilde derfor mene, det var fuldt berettiget at tage op til nøjere Overvejelse, om man ikke skulde have en ny Bonitering af den danske Jord; det tror jeg kunde faa en endogsaa ret stor Betydning.

I sin Tale i Gaar Eftermiddags fremsatte det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i et Svar til det ærede Medlem Hr. Pinstrup en Udtalelse om Udstykningen i Sønderjylland. Dette Spørgsmaal er jo ogsaa af adskillige Talere blevet draget ind i Debatten, og jeg skal ikke uddybe det nærmere, men kun stille et Spørgsmaal til

det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et lille Stykke af, hvad det ærede Medlem udtalte i Gaar:

„Som Forholdene former sig nede i Sønderjylland vedrørende Udstykningen, kan jeg anføre, at Domænegårdernes offentlige Jord i de Aar, hvori disse har været inde under Udstykning, har været til at erhverve for Befolkningen, efter hvilket Princip Ansøgerne ønskede det. De har haft frit Valg mellem at faa Jorden overdraget efter den gamle Husmandslovs Bestemmelser, altsaa mod en kontant Købesum og mod et fast Laan fra Staten en Gang for alle, eller efter Betingelserne i Loven af 4. Oktober; og vi fra Regeringspartiernes Side har den Styrke, at i denne Konkurrence, som er skabt paa lige Vilkaar, er der ikke længere en eneste Ansøger, der ønsker at faa Jord efter den gamle Lovs Principer.“

Det Spørgsmaal jeg vil stille til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, er dette, om det er paa lige Vilkaar, denne Jord er udbudt. Er det saaledes, at de, der ønsker at faa Jord efter den gamle Jordlovs Principer, kan faa Jorden til den Pris, den er sat til i Jordværdi, eller er det saadan, at de, som ønsker at faa en Parcel efter den gamle Jordlovs Principer, skal betale en højere Pris, saaledes som de i adskillige Tilfælde maa gøre det ude i det frie Marked? Thi er det saadan, at de kan faa den til den samme Pris, som den bliver sat til i Jordværdi, er jeg ikke utilbøjelig til at tro, at der vil være en Del, som foretrækker at faa Jord efter den gamle Lovs Principer. Det er et Spørgsmaal, jeg er ret interesseret i at faa Svar paa, og jeg henstiller til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen at svare ved førstkommende Lejlighed.

Svend Nielsen: Jeg har bedt om Ordet, fordi jeg gerne vil have Klarhed over enkelte Forhold, for hvis Opretholdelse jeg ikke kan finde nogen forsvarlig Grund, og jeg haaber, at jeg fra Ministeriets Side kan faa en forsvarlig Begrundelse eller ogsaa en Meddelelse om, at Forholdene vil blive forandret.

Der er for kort Tid siden fremkommet Meddelelse om, at Ministeriet for offentlige Arbejder har nægtet Aalborg Havn Tilladelse til visse Takstnedsættelser, og i Aalborgbladene meddeles det bl. a., at Departementschef Hoskiær skal have udtalt, at det blev et Afslag, fordi Ministeriet ikke kunde tage anden Stilling, men maatte anmode Aalborg Byraad om at møde med Forslag